

KAM NA JÍDLO

Přirovnání Káhiry a velkého bublajícího hrnce má opodstatnění i v oblasti stravování. Káhirské ulice jsou přeplněné nejrozličnějšími kavárníčkami, restauracemi i pouličními stánky nabízejícími kebab. Jestliže netrváte na obsluhování deseti číšníků a bílých ubrouscích, můžete se do sytosti najíst i za deset liber. V luxusních podnikcích potom počítejte s cenou od 60 liber výše. Dobrou variantou nízkorozpočtového stravování je **Café Fihawi**, které se nachází vedle vchodu do bazaru Chán el-Chalíí. Úžasná kavárna funguje už od 18. století a je zařízena v tureckém stylu. Pokud chcete nasát orientální atmosféru se vším všudy, nepomeňte si objednat mátový čaj a vodní dýmku (šíšu) s jablečným tabákem. Fakt, že v Egyptě není radno konzumovat nemyté ovoce, je všeobecně známý. Dávejte si ale pozor i na neporušené uzávěry minerální vody, kterou koupíte na ulici. Někteří pouliční prodáváci totiž znovu plní prázdné plastové lahve obyčejnou vodou z kohoutku a snaží se je opět prodat.

INFORMACE

Jestliže se vám nechce utrácet za průvodce, zajděte si pro informační brožury, které obsahují větší aktuálnější informace než knižní průvodce. Turistickou kancelář najdete na adrese: 5, Sh. Adly, Bab el-Louk (tel. 23913454) a je otevřená každý den od 8.30 do 19 h. V případě nesnáží se potom můžete obrátit na Velvyslanectví České republiky: 4 Dokki Street, Giza 125 11.
www.cairolive.com
www.touregypt.net

Časopis IN spolupracuje s řadou průvodců
Lonely Planet,
které v češtině
vydává nakladatelství
Svojtka & Co.

 SVOJTKA&Co.
NAKLADATELSTVÍ

Mešita Ibn-Túlún

→ Alabastrová mešita. Harmonický celek centrální kopule a dvou štíhlých 80m minaretů poněkud narušuje vysoká věž s hodinami, kterou Káhira dostala darem (za egyptský obelisk, který pro změnu stojí na pařížském náměstí Place de la Concorde) od francouzského krále Ludvíka Filipa. Nicméně sloupové arkády lemující vnitřní dvůr, interiér zdobený alabastrem z nedalekých lomů a zlatem, měkké koberce ve stylu tureckého roko-ka, oslnivá kombinace zlaté a modré barvy na stěnách a rudých koberců dělá z mešity Mohammeda Aliho nezapomenutelný zážitek. Vychutnat si ho můžete, s bosýma nohama a zahalenou hlavou, každý den od devíti do pěti hodin odpoledne za 20 egyptských liber.

Město mrtvých

Ačkoli je vyloučeno ujit v Káhiře jen pár metrů a nenarazit na některou z mešit, neměli byste si nechat ujit návštěvu ještě jedné z nich. A totiž, mešity Ibn-Túlúna. Na rozdíl od komplikované výzdoby jiných staveb sází tento svatostánek na jednoduchost a promyšlené dávkování ornamentů. Je druhou nejstarší mešitou v Káhiře a stojí na dohled od Citadely, na místě, kde prý chtěl Abrahám obětovat svého syna Izáka.

Nejvíce se vám asi Ibn-Túlúnova mešita zapíše do paměti spirálovitým minaretem zkopírovaným podle mezopotámské Sámary. Je z něj úžasný výhled a údajně se z něj nechá dohlédnout až k pyramidám. K tomu je ovšem zapotřebí jasného počasí, takže se s touto perspektivou můžete, s největší pravděpodobností, již předem rozloučit a naladit se na rozhled po hradbách mešity zakončených

cimbuřím a městě pod smogovým příkrovem.

Rovněž kousek od Citadely leží Město mrtvých. Původně Mamlúcký hřbitov se s narůstající bytovou krizí změnil na velmi živé město ve městě. S délkou přes 6 km patří mezi největší islámské hřbitovy na světě a žije na něm více než 300 tisíc lidí.

Většina hrodek byla koncipována tak, aby se v nich mohli návštěvníci hrobů několik dní zdržet, a tak je začali nově přichozí obydlovat. Překonáte-li předstupy, naskytne se vám nezapomenutelný zážitek. Obavy z nevhodnosti návštěvy jsou zcela zbytečné, Egypťané si odnepaměti vedle svých rodinných hrobů budovali přístěnky, v nichž přespávaly celé rodiny. Rodili-li zámožnější Káhiřané by sem sice nevstoupili, protože

Město mrtvých je vyhrazeno pouze těm nejchudším, ale jinak mají obyvatelé hřbitova všechno jako v ostatních čtvrtích: obchody, školy, elektriku a ti nejšťastnější i tekoucí vodu.

Přes svou markantní chudobu není Město mrtvých považováno za nijak zvlášť nebezpečné, dokonce ani pro turisty (za předpokladu, že budete dodržovat běžná bezpečnostní opatření). Nejkrásnější stavbou Města mrtvých je mešita Káit Báí. Vyhlášená je její barevná výzdoba zdí, ornamentální mramorové podlahy a kamenná kopule s dokonalejšími arabeskami.

Bezesporně největším zážitkem je však samotná atmosféra prostupující uličky Města mrtvých. Provizorně rozvedené elektrické dráty protínající se ve vzduchu, tepající řemeslné dílny, povozы tažené mezky mísicí se s žalostnými autobusy a samozřejmě všudypřítomný těžký vzduch, který v sobě prolíná charakteristické káhirské aroma a droboučká písečná zrníčka. Město mrtvých žije vlastním tempem a způsobem, z něhož se nehodlá dát nikým vyrušit. Ostatně jako celá Káhira, která, navzdory tomu, že dělá vše pro to, aby sama sebe zničila, zůstává už celá staletí neporažena. ●

BARBORA DVOŘÁKOVÁ

FOTO: ARCHIV

Okouzující ruch, překřikování jednotlivých obchodníků, orientální pestrost a samozřejmě nezbytné smlouvání, to je súk (trh).